

Dosarul nr. 1ra-2265/2021
1-20061983-01-1ra-21122021

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

07 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit în componența:
președinte
judecători

Nadejda TOMA
Liliana CATAN
Iurie DIACONU
Victor BOICO
Ghenadie PLĂMĂDEALĂ

a judecat, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Cătălin Scutelnic prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe

CERCUN Anatolii Xxxxxx *născut*
la xx xxxxxxxxxxx xxxx, originar și domiciliat în
r-nul Xxxxxx, s. Xxxxxx Xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 09.06.2020 – 13.08.2020;

Instanța de apel: 29.12.2020 – 14.09.2021;

Instanța de recurs: 21.12.2021 – 07.02.2022.

Asupra recursului ordinar menționat, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 13 august 2020, Cercun Anatolii a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod Penal la 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu includerea în termenul de pedeapsă a perioadei reținerii și aflării în stare de arest de la 20 mai 2020 până la 13 august 2020.

În baza art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, pe un termen de probă de 5 ani, cu obligarea lui Cercun Anatolii să nu-și schimbe domiciliul și /sau reședința fără consimțământul organului de probațiune.

De la Cercun Anatolii s-a încasat în folosul părții vătămate Prisăcari Victoria prejudiciul moral în mărime de 20 000 lei, în rest cerința privința încasarea prejudiciului moral a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin sentință a fost soluționată și soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt*, a constatat că Cercun Anatolii la data de 05 martie 2020, aproximativ la ora 00:40 minute, împreună și prin înțelegere prealabilă cu o altă persoană, cauza penală în privința căruia a fost disjunctă, aflându-se pe str. Meșterul Manole 6, mun. Chișinău, urmărind scopul sustragerii bunurilor unei altei persoane, aplicând violența nepericuloasă pentru viața sau sănătatea persoanei, a sustras, în mod deschis, de la Victoria Prisăcari bani în sumă de 1130 lei, cauzându-i părții vătămate o daună în proporții considerabile.

Prin acțiunile sale intenționate, Cercun Anatolii a comis infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. b), e) și f) Cod penal, *jaf, adică sustragerea, în mod deschis, a bunurilor altei persoane, comisă de două persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Legalitatea și temeinicia sentinței a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Procurorul delegat în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Ciocana, Ion Neguriță, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței în latura stabilirii pedepsei și în latura civilă, rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, prin care lui Cercun Anatolii să-i fie stabilită o pedeapsă de 6 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis și amendă în mărime de 1350 u.c., ceea ce constituie 67 500 lei. A admite acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Prisăcari Victoria și a încasa de la Cercun Anatolii prejudiciul material cauzat părții vătămate în sumă de 2580 lei și prejudiciul moral în sumă de 50 000 lei.

În expunerea dezacordului cu sentința, apelantul a invocat că:

- instanța de judecată neîntemeiat a aplicat prevederile art. 90 Cod penal și a suspendat condiționat executarea pedepsei pe un termen de 5 ani față de inculpatul Cercun Anatolii;

- la stabilirea pedepsei inculpatului, urma să fie atrasă o atenție sporită la circumstanțele comiterii infracțiunii și anume la faptul că Cercun Anatolii, dorind să se distreze, să consume băuturi spirtoase, a hotărât că cea mai bună și mai

ușoară cale de a intra în posesia unor mijloace bănești este să comită un jaf.

- inculpatul și-a ales victima la întâmplare, fapt care vorbește despre sine încrederea acestuia că infracțiunea „se va solda cu succes” și el va obține o sumă de bani care să-i permită să consume băuturi alcoolice și să se distreze într-un club de noapte, precum și încrederea că el va fi identificat și pedepsit pentru această faptă;

- în privința lui Cercun Anatolii urmează a fi aplicată în calitate de pedeapsă principală doar închisoarea, anume pentru a avea efect direct asupra acestuia, deoarece aplicarea unei pedepse alta decât închisoarea, va avea și un efect negativ asupra părții vătămate, acesteia creându-i-se percepția că statul nu își protejează cetățenii care au un comportament social corect fapt care o va menține într-o stare de neliniște, panică, frică, anxietate și neîncredere în organele de drept;

- instanța de fond nu s-a expus asupra prejudiciului material cauzat părții vătămate, care a fost probat în cadrul cercetării judecătorești;

- instanța nu a aplicat față de inculpat pedeapsa complementară – amenda, aceasta fiind una obligatorie deoarece inculpatul a comis o infracțiune contra proprietății altei persoane, iar în acest caz, pedeapsa complementară cu aplicarea amenzii ar fi una echitabilă și proporțională faptei săvârșite.

3.2. Avocatul Grițco Pavel în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea integrală a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Cercun Anatolii să fie achitat, deoarece vinovăția inculpatului nu a fost dovedită în ședința de judecată.

În motivarea apelului, avocatul a indicat următoarele argumente:

- la adoptarea sentinței de condamnare, instanța de judecată nu a ținut cont de circumstanțele cauzei, de probele administrate în cadrul cercetării judecătorești, de comportamentul inculpatului, de personalitatea acestuia, de declarațiile martorilor, motivând superficial soluția adoptată.

- în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit cu certitudine că acțiunile inculpatului diferă de învinuirea adusă acestuia;

- acuzarea nu a prezentat probe care să dovedească că inculpatul a săvârșit infracțiunea incriminată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2021, apelul declarat de avocatul Grițco Pavel în numele inculpatului a fost respins ca nefundat, apelul procurorului a fost admis, casată integral sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Cercun Anatolii a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal la 5 ani închisoare, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Pedeapsa, în parte, de 2 ani închisoare, s-a dispus a fi executată în penitenciar de tip semiînchis, iar partea de pedeapsă de 3 ani închisoare, urmând a fi suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 3 ani, cu calcularea termenului pedepsei din data reținerii.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial.

De la Cercun Anatolii s-a încasat în beneficiul părții vătămate Prisăcari Victoria, suma de 30 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin decizie, s-a soluționat și soarta corpurilor delictive.

4.1. Efectuând controlul temeiniciei sentinței contestate în baza probelor cercetate în apel, instanța de apel a constatat, că la pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Cercun Anatolii a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată fiind apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Deși inculpatul Cercun Anatolii vina în comiterea infracțiunii o recunoaște parțial, Colegiul penal a conchis că prima instanță motivat și întemeiat a concluzionat referitor la vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e) și f) Cod penal.

Analizând probele cercetate în ședința instanței de apel și apreciindu-le din punct de vedere al coroborării lor cu celelalte probe, analizate, Colegiul penal a constatat că, ele demonstrează cu certitudine vinovăția inculpatului Cercun Anatolii în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal și că acțiunile inculpatului au fost corect calificate de prima instanță prin prisma articolului sus-enunțat, ca *jaf, adică sustragerea, în mod deschis, a bunurilor altei persoane, comisă de două persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Cu referire la solicitările invocate de partea apărării, precum că prima instanță urma să pronunțe o sentință de achitare în privința inculpatului, Colegiul a atestat că aceste afirmații ale apărării reprezintă opinia subiectivă a apelantului, or, luând în considerație că din probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și ansamblul probelor scrise ale cauzei indicate supra, urmează a fi apreciate potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și

coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii de jaf.

La stabilirea pedepsei în privința inculpatului Cercun Anatoliei, instanța de apel a menționat că a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 alin. (1) – (2) Cod penal, și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, concluzionând că numirea unei sancțiuni neprivative de libertate (sub forma suspendării condiționate a executării pedepsei) nu va fi capabilă să realizeze scopul legii penale și anume prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Colegiul Penal a statuat că pedeapsa stabilită de către instanța de fond cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendând condiționat executarea pedepsei, nu este echitabilă, întrucât nu este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Totodată, citând prevederile art. 90¹ alin. (1) Cod penal, Colegiul penal a conchis că, pentru infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. b), e) și f) Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare stabilită pe un termen de 5 ani fără amendă este una proporțională scopului urmărit precum și echitabilă. Totodată, s-a concluzionat că în privința inculpatului Cercun Anatoliei, urmează a fi aplicate prevederile art. 90¹ Cod penal, *inculpatul urmând să execute 2 ani închisoare din termenul pedepsei principale stabilite prin prezenta sentință în penitenciar de tip semiînchis, iar executarea a 3 ani închisoare din termenul respectiv, se suspendă condiționat pe un termen de probațiune de 3 ani.*

Colegiul a statuat că, ansamblul de împrejurări ale speței impun a concluziona precum că corectarea și reeducarea lui Cercun Anatoliei este posibilă prin modalitatea de executare aleasă de către instanța de apel, care este în acord cu principiul proporționalității având în vedere faptele comise, urmările produse, personalitatea inculpatului și situația familială a acestuia, iar pedeapsa non-privativă de libertate, în privința inculpatului nu poate fi aplicată, deoarece nu-și va atinge scopul deplin.

Cu referire la acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Prisăcari Victoria prin care se solicită încasarea prejudiciului material în sumă de 2580 lei și 50 000 lei în calitate de prejudiciu moral, Colegiul penal a notat că, potrivit explicațiilor

părții vătămate ultima a declarat că prejudiciul material a fost reparat integral de către inculpat, neavând pretenții la acest aspect.

Totodată, citând prevederile art. 2036, 2037 Cod civil, ținând cont de Recomandarea Curții Supreme de Justiție nr. 6 din 04.07.2005 privind satisfacția echitabilă, instanța de apel a concluzionat de a admite parțial acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Prisăcari Victoria în partea încasării prejudiciului moral, cu încasarea din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate a sumei de 30 000 lei.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Cătălin Scutelnic declară recurs ordinar, prin care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a deciziei în latura stabilirii pedepsei și dispunerea rejudecării cauzei în această parte, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului, invocă următoarele argumente:

- instanța de apel în mod eronat a interpretat și aplicat prevederile art. 75 Cod penal și nu a ținut cont de circumstanțele prezentei cauze penale și consecințele survenite, constatând greșit oportunitatea aplicării pe caz a pedepsei practic minime;

- la stabilirea pedepsei de către instanța de apel, s-au făcut derogări de la prevederile art. 90¹ alin. (3) Cod penal, care prevede că, în cazul infracțiunilor grave, partea de pedeapsă ce trebuie executată în penitenciar nu trebuie să fie mai mică decât jumătate din pedeapsa stabilită de instanța de judecată.”

- infracțiunea săvârșită de Cercun Anatolii, face parte din categoria celor grave, iar instanța de apel, stabilindu-i acestuia pedeapsa cu închisoare de 5 ani, nu era în drept să dispună spre executare în penitenciar doar termenul de 2 ani, acesta constituind mai puțin de jumătate din pedeapsa stabilită.

5.1. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, referință nu a fost depusă.

6. Judecând recursul ordinar declarat și verificând legalitatea hotărârii atacate în baza materialelor din dosar, Colegiul penal lărgit conchide că acesta urmează a fi admis, cu casarea deciziei instanței de apel parțial, din următoarele considerente.

Cu titlul preliminar, se relevă că obiectul cenzurii instanței de recurs este limitat doar la examinarea chestiunilor de drept, or rațiunea și finalitatea exercitării acestei căi de atac constă în înlăturarea erorilor judiciare admise de instanța ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator.

Potrivit prevederilor expuse de legislator în art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.*

În drept, soluția instanței de recurs se fundamentează pe prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, *judecând recursul, instanța de recurs este în drept să-l admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.*

Potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Alin. (4) și (5) a aceleiași norme prevede că în vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor, pronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de drept, asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmite instanței de apel, sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost calificată corect, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal au fost aplicate corect, și hotărârea adoptată trebuie să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Decizia instanței de apel, conform art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței, fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal lărgit constată că aceste prevederi procesuale obligatorii, nu au fost respectate întocmai la judecarea apelului de către instanța ierarhic inferioară.

Drept temeiuri pentru recurs, procurorul invocă pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise *când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Colegiul lărgit atestă că recurentul este de acord cu circumstanțele de fapt și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului însă critică hotărârea recurată sub

aspectul individualizării greșite a pedepsei aplicate, iar motivele invocate Colegiul le consideră întemeiate, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător.

Articolul 75 Cod penal, stipulează criteriile generale de individualizare a pedepsei prin care se înțeleg cerințele stabilite de lege de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Din conținutul deciziei rezultă că instanța de apel rejudecând cauza, a aplicat inculpatului pedeapsa cu închisoare pe un termen de 5 ani, fără amendă, totodată, dispunând că *„Pedeapsa, în parte, de 2 ani închisoare, urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis, iar partea de pedeapsă de 3 ani închisoare, urmează a fi suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 3 ani, cu calcularea termenului pedepsei din data reținerii.”*

În sensul vizat, Colegiul notează că infracțiunea prevăzută la art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, se pedepsește cu închisoare de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale.

Astfel, potrivit prevederilor art. 16 alin. (4) Cod penal, infracțiunea săvârșită de Cercun Anadolii, face parte din categoria celor grave.

Totodată, Colegiul lărgit notează că potrivit prevederilor alin. (3) al art. 90¹ Cod penal, *în cazul infracțiunilor grave, partea de pedeapsă ce trebuie executată în penitenciar nu trebuie să fie mai mică decât jumătate din pedepsa stabilită de instanța de judecată.*

Pe cale de consecință, instanța de apel, fără a ține cont de prevederile art. 90¹ alin. (3) Cod penal și fără a da o motivare corespunzătoare, a dispus că *„Pedeapsa, în parte, de 2 ani închisoare, urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis, iar partea de pedeapsă de 3 ani închisoare, urmează a fi suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 3 ani... ”.*

În cazul dat, Colegiul penal lărgit consideră că, soluția instanței de apel este una pripită și nemotivată or, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să

realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și în limitele fixate în partea specială.

Din aceste considerente Colegiul lărgit conchide că instanța de apel a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În mare parte soluția instanței de recurs de a dispune rejudecarea se bazează pe statuările Curții Europene în speța *Năvoloacă c. Moldovei* (cererea nr. 25236/02), hotărârea din 16.12.2008, unde Curtea având a se pronunța asupra acestei cauze a considerat că chestiunile care urmau a fi hotărâte de către Curtea Supremă de Justiție nu puteau fi examinate în mod corespunzător, ca chestiuni ce țin de un proces echitabil, fără o apreciere directă a circumstanțelor factologice prezentate de părți pe marginea speței deferite judecării (*a se vedea Botten v. Norway, 19 februarie 1996, §§ 52 și 53, Reports of Judgments and Decisions 1996-I și Popovici, citată mai sus, § 72*). Având în vedere că Curtea Supremă de Justiție nu are competența să facă o examinare directă în fapt, ea are competența de a dispune rejudecarea cauzei de către instanța ierarhic inferioară. În cazul de față echitatea cere ca Curtea Supremă de Justiție să dispună rejudecarea cauzei.

Rezumând cele menționate, se constată că în speță și-a găsit confirmare temeiul pentru recurs prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală - *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, ceea ce inevitabil duce la casarea deciziei instanței, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel se va conduce de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care stabilește procedura de rejudecare și limitele acesteia, să indice motivele pe care se întemeiază soluția și va ține cont de cele expuse în prezenta decizie, va pronunța o hotărâre legală și întemeiată în strictă conformitate cu prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit

d e c i d e :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Cătălin Scutelnic, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2021, în partea stabilirii pedepsei inculpatului, în cauza penală privindu-l pe *CERCUN Anatolii Xxxxxx* și dispune rejudecarea cauzei în această parte, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

CERCUN Anatolii Xxxxxx urmează a fi eliberat imediat din penitenciar dacă a fost reținut în baza deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14

septembrie 2021, dacă în privința acestuia nu este aplicată măsură preventivă sub formă de arest sau dacă acesta nu execută pedeapsa penală în baza altor hotărâri judecătorești.

În rest, dispozițiile deciziei recurate, se mențin.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată în partea în care a fost dispusă rejudecarea, în rest este irevocabilă, pronunțată integral la 25 martie 2022.

Președinte

Nadejda TOMA

Judecători

Liliana CATAN

Iurie DIACONU

Victor BOICO

Ghenadie PLĂMĂDEALĂ